

Sygn. akt IX Ka 1359/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lutego 2014 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Aleksandra Babilon-Domagala

Sędziowie: SSO Anna Szeliga (spr.)

SSO Bogna Kuczyńska

Protokolant: st.sekr.sądowy Dorota Ziółkowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Jerzego Piwko

po rozpoznaniu w dniu 20 lutego 2014 roku

sprawy M. B.

oskarżonego o przestępstwo z art. 178a § 4 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach

z dnia 10 czerwca 2013 roku sygn. akt XII K 64/13

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok uznając apelację za oczywiście bezzasadną;

II. zasądza od M. B. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 140 (sto czterdzieści) złotych tytułem kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt IX Ka 1359)13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Kielcach wyrokiem z dnia 10 czerwca 2013r. w sprawie XIIK64)13 oskarżonego M. B. w ramach czynu zarzucanego aktem oskarżenia uznał za winnego tego, że w dniu 20 grudnia 2012r. w B. gm. M. , woj. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości i mając 1.06 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu prowadził w ruchu lądowym samochód marki V. (...) o nr rej. (...) będąc uprzednio prawomocnie skazanym wyrokami Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 19 października 2007 r. sygn.. akt XIIK1753)07 oraz Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 20 czerwca 2012 roku sygn. akt IIK393)12 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości oraz pomimo orzeczonego prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 20 czerwca 2012 roku sygn.. akt IIK393)12 zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 4 lat , tj. popełnienia czynu stanowiącego przestępstwo z art. 178a§4kk i za ten czyn na podstawie art. 178a§4kk skazał oskarżonego na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności . Na podstawie art. 42§2kk w zw. z art. 43§1kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat. Na podstawie art. 49§2kk orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 800 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej . Na mocy art. 627kpk zasądził od M. B. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 210 zł tytułem części kosztów sądowych oraz na mocy art. 624§1kpk zwolnił M. B. od ponoszenia na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w pozostałej części .

Apelację od tego wyroku wniósł obrońca oskarżonego M. B. , który zarzucił rozstrzygnięciu rażąco surowość orzeczonej wobec oskarżonego kary, a to 6 miesięcy pozbawienia wolności - bez warunkowego zawieszenia jej wykonania . W konkluzji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez złagodzenie kary i wymierzenie jej z warunkowym zawieszeniem jej wykonania .

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Apelacja obrońcy M. B. nie zasługuje na uwzględnienie , a biorąc pod uwagę jakość merytoryczną wniesionego środka odwoławczego , okazała się niezasadna w stopniu oczywistym. Sąd Okręgowy nie dopatrył się również żadnych uchybień, które uzasadniałyby zmianę lub uchylenie zaskarżonego wyroku z urzędu.

W niniejszej sprawie ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Rejonowy są prawidłowe , nie były kwestionowane przez obrońcę oskarżonego . Jak to słusznie wskazano w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku zebrane w sprawie dowody pozwoliły na ustalenie, że oskarżony M. B. w dniu 20.12.2012r. w miejscowości B. kierował samochodem osobowym znajdując się w stanie nietrzeźwości , przy czym w tym czasie obowiązywał go zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczonej przez Sąd Rejonowy w Kielcach wyrokiem z dnia 20 czerwca 2012 r. w sprawie XIIK 393)12 w związku ze skazaniem oskarżonego za przestępstwo z art. 178a§4kk . Oskarżony do kierowania pojazdem się przyznał , jego wyjaśnienia w tym zakresie na wiarę zasługują , pozostają zbieżne z pozostałymi przeprowadzonymi dowodami tj. zeznaniami świadka M. P. oraz z nie budzącymi wątpliwości wynikami dokonanego pomiaru na zawartość alkoholu w wydychanym przez M. B. powietrzu . Słusznie zatem Sąd Rejonowy uznał zachowanie oskarżonego jako wyczerpujące znamiona przestępstwa z art.178a§4kk .

Przechodząc do oceny kary wymierzonej M. B. , w kontekście podnoszonego przez obrońcę oskarżonego zarzutu niewspółmiernej jej surowości , przypomnieć należy , że uwzględnienie tego zarzutu może okazać się skuteczne jedynie w sytuacji wymierzenia kary rażąco surowej lub rażąco łagodnej, albowiem tylko wówczas zarzut ten może być uwzględniony .

Analiza okoliczności ujawnionych w toku postępowania , w zestawieniu z pisemnym uzasadnieniem zaskarżonego wyroku prowadzą do wniosku, że Sąd I instancji wymierzając oskarżonemu karę w sposób należyty uwzględnił dyrektywy jej wymiaru wymienione w art. 53kk .

Prawidłowo Sąd Rejonowy uznał , iż stopień winy i społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu są znaczne . M. B. kierując samochodem w stanie nietrzeźwości , naruszył nie tylko jedną z podstawowych zasad obowiązujących wszystkich uczestników ruchu drogowego, a mianowicie zasadę bezwzględnej trzeźwości , ale również zlekceważył wcześniej orzeczonej wobec niego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych . Łamiąc prawo po raz kolejny oskarżony swoim zachowaniem wykazał rażąco niepoprawność . Trafnie Sąd Rejonowy przy ocenie stopnia naruszenia zasady trzeźwości przez oskarżonego , uwzględnił wysokość stężenia alkoholu oraz stopień zagrożenia jakie oskarżony stwarzał dla innych uczestników ruchu drogowego. W sprawie nie występowały żadne okoliczności, które usprawiedliwiałyby, czy wymuszały na oskarżonym kierowanie pojazdem w stanie nietrzeźwości. Wymierzona oskarżonemu kara 6 miesięcy pozbawienia wolności jest zatem karą sprawiedliwą i adekwatną do wskazanych wyżej okoliczności. Nadto podkreślić należy , iż wysokość tej kary oscyluje w dolnych granicach ustawowego zagrożenia, jednak kara pozbawienia wolności jest z istoty swej karą najsurowszego rodzaju , zaś jej prewencyjne oddziaływanie – szczególnie w przypadku przestępstw takich , jak przypisane oskarżonemu - wynika przede wszystkim z konieczności i nieuchronności jej odbycia , a nie jej wysokości .

M. B. jest sprawcą niepoprawnym , mimo uprzednich skazań, w tym również za przestępstwo z art. 178a§4kk , w dalszym ciągu swoim zachowaniem demonstruje lekceważenie , nie tylko dla obowiązującego porządku prawnego , ale również wykazuje , iż dotychczas stosowane kary nie osiągnęły wobec niego zamierzonych celów wychowawczych . Trafnie wskazał Sąd Rejonowy w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku, że brak jest w sprawie szczególnych okoliczności uzasadniających w myśl art. 69§4kk warunkowe zawieszenie orzeczonej kary pozbawienia wolności. Oskarżony był uprzednio karany , wcześniej orzeczona kara , nie odniosła pozytywnego rezultatu w szczególności w

zakresie wychowawczego wpływu na M. B. . Dlatego też brak jest podstaw do przyjęcia istnienia po jego stronie tzw. pozytywnej prognozy kryminologicznej. Okoliczność zaś, iż oskarżony, jak wskazuje obrońca, zrozumiał naganność dotychczasowego postępowania, postrzegać należy jako obawę przed rzeczywistym wykonaniem kary pozbawienia wolności, niż faktyczną skruchę. Wbrew wywodom skarżącego, choć rzeczywiście M. B. przyznał się do winy, jednakże nie można powyższej okoliczności nadawać nadmiernego znaczenia, z zeznań świadka M. P. wynika bowiem, że po zaistnieniu kolizji oskarżony odjechał, a do ujawnienia przestępstwa będącego przedmiotem niniejszego postępowania doszło na skutek podjętych przez nią działań. Pozytywnie należy ocenić podjęte przez oskarżonego działania związane z podjęciem terapii, co jednak równocześnie nie uchyla uznania, iż jedynie kara pozbawienia wolności, którą oskarżony będzie musiał odbyć może wpłynąć na zmianę jego zachowania w przyszłości.

Nie budzi wątpliwości okres orzeczonego wobec oskarżonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Oskarżony swoim zachowaniem wykazał, iż jest nieodpowiedzialny, stwarza zagrożenie dla innych uczestników ruchu drogowego, dlatego z tego ruchu należy go wyeliminować na długi okres czasu. Orzeczoney 4 –letni okres zakazu pozwoli mu na zweryfikowanie swojego dotychczasowego zachowania.

Nie budzi zastrzeżeń zasadność i wysokość orzeczonego świadczenia pieniężnego. Ten środek karny ma na celu nie tylko wzmocnienie represji karnej, ale przede wszystkim spełni cele wychowawcze i prewencyjne, bowiem uświadomi oskarżonemu w wymiarze materialnym nieopłacalność naruszania norm prawnych.

Uwzględniając powyżej przedstawione argumenty Sąd Okręgowy na podstawie art. 437§1kpk orzekł jak w wyroku .

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 636§1kpk oraz art. 8 i art.2pkt.1 ustawy o opłatach w sprawach karnych z dnia 23.06.1973r. (Dz.U. z 1983r. na 43 poz.223 z późniejszymi zmianami), na które złożyły się 120 zł opłaty od kary pozbawienia wolności oraz 20 zł ryczałtu za doręczenia pism sądowych w postępowaniu odwoławczym.

SSO Anna Szeliga SSO Aleksandra Babilon – Domagała SSO Bogna Kuczyńska